

Georg Albrecht Hagendorn   Joachim Neumann

De Cogitationibus Humanae Mentis

Rostochii: Richelius, 1681

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn730609839>

Druck   Freier Zugang

Ru. phil. 1681.

31.

CREATORE COGITATIONVM ADIVVANTE

In Sanctissimi Hujus gloriam

SVPERIORVM

Indultu benignissimo

DE

COGITATIONIBVS

Humanae Mentis

Propositiones aliquot morales

In Illustri Vniuersitate Rostochiensi

disputabunt publice

M. GEORGIVS ALBERTVS Hagendorff

SVLTZBURGENSIS

&

JOACHIMVS Neumann

Havelb. March.

In Audit. Maj. Ante Diem 22. Octobr. cl. lxxxi.

ROSTOCHII

Typis JACOBI RICHELII, Senat. Typog.

CREATORE COGITATIONUM ADIVANTE

Inhabet designatum

COGITATIONIBVS

Joannis Mance

Proprietarius

In hunc mundum

degressus

M. Georgius Mance

Proprietarius

&

Joachimus Mance

Proprietarius

In hunc mundum

degressus

ROSTOCK

Typis JACOBI RICHELII, Summi Typogr.

SANCTISSIME DEVS!

Dirige, quam dedisti, mentem, &
veritate Tua cogitationes per-
fice!

Bene agendi bona mens est in ho-
mine principium. Male qui agit,
male cogitat. Qui bene, bonus
est. Cogitatio homines vel bo-
nos format, vel malos. Ea qua-
si radix est, unde aut lolium pro-
germinat, aut efflorescit rosa. Po-
tuisse nemo vitiosus conspici, ni-
si ante cogitasset vitiosa, quam
turpiter agere conspectus fuit. Est vero medici cura illic
praecipua, ubi sedem mali invenit. Aegri auribus non dul-
cior, ac qui de sanitate habetur, sermo est. Nec inutiliter
adeo, nec forsitan fiet cum taedio, aliqua de *Cogitationum Be-
nitate* si colligentur. Praeponendae Propositionibus

Definitiones.

1. **DEV**S Mens est absolute perfectissima.
2. Cogitatio est perceptio humanae mentis ad rem
certam determinata.

A 1

3. Res.

3. Res dignae hominis cura & necessariae, quae ad DEI gloriam ac cultum, hominisque perfectionem atque culturam conferunt.

4. Non necessaria & inutilia, sine quibus rerum praestantissimarum, aut ad indigentiae humanae sublevationem necessariarum, scientia atque animi probitas obtineri potest.

5. Turpe est, quicquid DEI placito adversum recta ratio invenit.

Idearum voce ex Platonis deprompta dialogis, intelligi in dos cogitandi, quorum immediata perceptiones res iis repraesentatae cognoscuntur, &, quae sint forte alia, ultro patebunt.

Axiomata.

1. Bonum absolute perfectum affectu maximo, reliqua, quo ab illo magis recedunt, eo minori, propter illud tamen decentia affectu, prosequenda sunt.

2. Nunquam acquiescendum, nisi in bono, quod obtineri potest, perfectissimo, ad caetera, non nisi hujus intuitu, redeundum.

3. Quod mentis naturae ac perfectioni congruum, maxime & vicinum, id cura quoque maxima intendat.

4. Quod DEI opus est, cum eo ita versandum, ut DEO placere possit.

5. Quicquid agendum in conspectu Evergetae, cujus benignitati debentur omnia, atque a cujus justitia & potentia gravissima quaeque metuenda, id solícite fiat necesse est, ac in primis, si de Ipso Illo eloquendum quid fuerit.

6. DEO non probari posse, summa infelicitas.

7. Si bonum est, ut homo unus DEO placeat, duplo melius est, ut homines duo placere DEO possint, centuplo, ut centum &c.

Hy.

Hypothesen.

1. Quicquid praeter DEVM est realitatis, veritatis, essentialitatis, quam diu est, a DEI placito omne dependet. Rerum a se dependentium, eorumque, quae cum his agantur, omnium perfectissima est cognitio in DEO perfectissimo. Iustissimus ipse, perfectioni suae perpetuo similis, res quoque alias suae quasvis naturae congruas semper esse cupit. Sin aliter eveniat, signis severioribus comprobatur displicentiam ab omni impuritate, omni malo remotissima summae perfectionis Sanctitas.

2. Cogitatio cum a mente hominis abesse nullo modo possit, eius tamen pro varietate idearum varia determinatio obtinet. Non vero haec simul & semel, sed successive. Aliqua prae aliis promptior magis, ac familiarior.

3. Idearum, quas mens formare sibi potest, aliae non nisi res brutas & corporeas, aliae mentes his multo perfectiores, aliae Mentem utroque priorum rerum genere immensum perfectiorem & absolute perfectissimam repraesentant. Sunt, quarum compositione & veritas colligi, & bonitas potest, legis instar mentem obligans. De hac obligatione *Henr. Mor. Ench. c. 4.*

4. Mens juncta cum corpore suo inter lutea haeret, unde quavis momento evocari potest. Ante autem, quam evocatur, vivit inter socios sibi similes, inter terrestria, DEI opera. Suae hujus commorationis tempus omne, si cum eo conferatur, quod addi posset, ne quidem habet momenti vicem.

5. Stationi quisque suae aut dicatus, aut dicandus. In ea honori Divino vivere oportet, ac salutem sociorum. Ut bene ac recte gerantur omnia, plurimarum rerum accurata requiritur scientia, animus ad bonitatem praeparatus. Quae inventa sunt ab aliis, plerumque sic se habent, ut nova iis & meliora addi subinde possint.

6. Menti veritates evoluturae, quas nosse & potest, &

vel necesse ipsi, indefesso studio opus est. Alteri evolutas jam tum atque cognitae edocturae non semper & cuique, & quasvis proponere licet, ob alterius debile iudicium, statum animi turbatiorem, rei ipsius sublimitatem &c. Vtrumque studium remoras undique pati oportet. Vita hominis cum somno, aerumnis, occupationibus, amicis, inimicis dividenda. V. *Sen. ep.* 88. Mens, dum iudicat, nisi provida satis, decipi potest ac in transversum abripi corporeis motibus.

7. Malum nec realitatem habet, nec DEVM sui causam. Ipso nihilo deterius ac imperfectius est. In quavis mali specie determinat sese mens creata tamquam a se, aut propter se, contra DEI placitum. Mali aliquando occasio sensibus suis affabre fabricata corporis strues. Quae vero redundat in hanc voluptas, omnis levi motu & blanda titillatione absolvitur.

LEMMA.

Mens hominis neque seipsam, neque res creatas alias cogitando acquiescere potest.

Seipsam cogitare primam potest mens hominis, sui-que conscia esse. Percipiendi, seseque determinandi facultatem sibi in vitam depraehendit. In se ipsa vero quicquid realitatum cognoscit, earum a se nullam vel esse, vel conservari, aut ullos cogitandi modos per se ipsam produci posse percipit *juxta hyp.* 1. Se ipsam a deo, a se ipsa, per se ipsam, nihil esse intelligit. Tanta imperfectiois suae conscia sibi adhaerere, in se ipsa acquiescere nequaquam potest *per ax.* 2. Res extra se corporeas, extensionem, extensionisque modos invenit se ipsa *per hyp.* 3. multum imperfectiores. E. *vi ax.* 1. tanto magis negligendas, quando ipsam se cum sui despicientia

tia praeterire oportuit. Acquiescere pariter non potest in
mentibus aliis, quas creatas intellexerit, *per hyp. 1.* ab alio,
quoad naturam suam omnem, dependentes, iudem imper-
fectas. E. Mens hominis &c. Q. E. D.

PROPOSITIO I.
DE VM humanae cogitationes
prae caeteris, &, ut possunt, so-
licite complectantur.

Hominis mens donec est, cogitat. Absque cogitati-
one *vi hyp. 2.* numquam persistit. Cogitando constans ideis
tamen variatur *per eand. hyp.* Idearum ratio multiplex res di-
gnitate sui & praestantia adeo usque variantes repraesentan-
tium *juxta hyp. 3.* E. tanto erit mens perfectior, quo perfe-
ctiorum rerum ideas sibi formabit. In rerum quarumcun-
que creatarum nulla menti relicta esse acquiescentiam,
Lemma collegit. Superest *per hyp. 3.* idearum genus quod-
dam, quibus mens repraesentatur absolute perfectissima,
SUMMVM BONVM. Has igitur ideas, quando forma-
bit sibi humana mens, quam potest, cogitabit perfectissime,
suaeque perfectioni, ad quam *per ax. 3.* tenetur, ut maxime
accedet. Cupit DEVS, qui sui ideas menti impressit, hanc
possidere, & ab ipsa, ut fieri potest, possideri. Evergetam
hunc optimum *per hyp. 1.* sic complecti, omnem dulcedinem
superat. Non velle complecti, omnem amentiam *vi ax. 1.*
Harum ergo cogitationum formationem cura intendat o-
mnium maxima *per ax. 3.* Idearum de DEO formatio mentis
de DEO sermo est *vi hyp. 1. & ax. 8.* solicite formandus. E. DE-
VM humanae cogitationes &c. Q. E. D.

Scholion.

Atqui haec est mentis creatae dos, qua quid ei vel intimum ma-

gis

gi vel convenientius? ita ut in culpa sint & contra naturam agant, qui alienis formis cogitationem implendo hanc separant. Verba sunt Poir. L. II. de DEO An. & Mal. c. 6. §. 3. Quam egregie laboraret humana mens, si huic doti suae tam eximiae perpetuo intenta foret! Sed enim limites ejus habet natura, patiturque idearum variationes. Non patitur, ut ad unam earum, rei quamvis perfectissimae, directe semper reflectatur. Mentis imbecillitati satis erit, dum variatur, per quae variari oportet, omnia ad primam illam dirigere ideam, aut quod rectius multo, ad Mentem, quam haec repraesentat, perfectissimam.

PROPOSITIO II.

Cogitationibus suis mens humana rerum veritates probe sibi cognitatas reddat.

Vnice posset in suo perfectissimo persistere humana mens DEVM semel cogitationibus complexa, si sola esset DEI opus. Hujus vero placitum est, ut *per hyp. 4.* juncta cum pulveris certa mole, in amplissima rerum creatarum serie contineretur. Contineret ipsa *per hyp. 3.* facultatem cognoscendi praeter DEVM, ac se ipsam, DEI opera alia. Quem affectu summo prosequitur, ejus quoque opus sese ipsam *per hyp. 1.* propter DEVM affectu decenti prosequetur *vi ax. 1.* Perficiet hoc *vi ax. 4.* cum assueverit ita cogitare semet ipsam, DEIque opera alia, ut DEO placeat. Placet DEO opus suum, & quod huic semel congruum esse voluit, *juxta hyp. 1.* Placebit ergo, ut humana mens circa se atque res creatas alias ea intelligat, seseque ad veritates eas determinet, quae idearum *juxta hyp. 3.* ipsi Divinitus concessarum apta compositione percipere potest. Atqui deceptionis, errorisque periculo *per hyp. 6.* est obnoxia, sociique corporis motibus succumbere

bere potest. Via prona ad devia, ad errores facilis lapsus.
E. tanto provide magis versabitur, ut cogitationibus suis re-
rum veritates proba reddat cognitae. Q. E. D.

Corollarium.

Non ergo sufficiet, leviter saltem inspexisse rerum
momenta, & fugitivo quasi oculo veritates percurrisse. In-
tendenda cogitationum vis ac insistendum, donec ad inti-
miores veritatis recessus penetraverint. Quo mentis vires
permittunt, ac media suppetunt; eousque in veritates suae
cuiusvis scientiae penetrandum. Hos enim, non alios voluit
esse limites, qui mentem ipsam dedit. Perfida mens ea est,
quae semetipsam DEI opus tantum non excolit, quantum
DEUS vult, ac ipsi licet.

PROPOSITIO III.

Cogitationes rebus non necessari-
is ac inutilibus numquam im-
pendendae.

Cogitationibus suis a Creatore mens non accepit,
quod in se sit pretiosius, *per hyp. 3. &*, quo sui perfectio, ad
quam promovendam *per ax. 3.* tenetur, majora possit aug-
menta acquirere. Ad stationem quisque suam educandus
atque edocendus, aut educatus atque edoctus *per hyp. 5.* Ex-
perientia, scientia, studio multo opus est *per eand. hyp.* ut rite
DEI gloriae litare, Divinorumque operum saluti prodesse
possit, negotio naturae suae necessario ac utili *juxta def. 3.*
Scientiae ac artes ita perdiscuntur, ut cum edoctae jam fue-
rint, liceat plus ultra, utiliora aliquando, faciliora, melio-
ra invenire. Rebus omnibus pretium, quod debetur, po-

B

nc

nerē, evellere, quae animo haerent quocunqve erroris casu
eo praecipitata, magnae artis est, multae scientiae *per all hyp.*
Hū usqve rei omnis cura homini incumbit, dum in ea vita
est, quae *juxta hyp. 6.* ut inter res alias atqve hanc curam no-
biliorem, valde necessariam inaequaliter dividatur, necessi-
tas imponit. E. quicquid vacat cogitationibus, rebus im-
pendendum necessariis, quia exiguum est, & incertum, quod
impendi potest, atqve tantisper inter terrena degit mens ho-
minis, rebus his corporeis mox iterū valedictura *per hyp. 4.* Et
vero in tanta rerum necessariarum copia vel inventa, vel in-
venienda, *per def. 4.* numquam fiet, ut, in hoc incertae mo-
rae punctulo cogitationes rebus non necessariis &c. Q. E. D.

Corollaria.

1. Homine ergo (tanto magis eo, qui Philosophus di-
ci velit) indignae prorsus sint cogitationes, quae rebus lu-
dicris ac fabulis nihil utilibus inhaerent. Scriptorum ejus
generis lectio, qui tempus fallere studet, se ipsum fallit
turpissime. Mente sua abutitur DEI dono, cujus cogitati-
ones occupantur in rebus, quas & sapientia ignorare potest,
& pietas. Arcetur Philosophiae sacrario *Φιλοσοφία*,
quo, vel DEI gloria non promoveri, vel Sapientiae veritas
non obtineri, vel mentis pietas excitari non potest.

2. Verae contra Philosophiae genuina soboles sunt
cogitationes, quae scientiam conferunt, cum qua pietas
connexa. Philosophiae, nomen suum non mentientis, pos-
sunt effata aliquando in sacro quoque loco cum fructu audi-
ri. Atque iis ipsum hoc non culpam afferet, sed testimoni-
um, *Φιλοσοφία* ea esse genuina, non hypobolimaea,
Poir, in Mon, ad Lect, eos qui putant non esse genuinae Philoso-
phiae ex notionibus rebusque nat^{is} alibus ad DEVM noscendum eri-
gi nil moror. Diabolicum strategema! ut omnis ad scientiam adspi-
rans longe a DEO evanescat.

Propo-

Propositio IV. Cogitationes hominis numquam, quod turpe sit, complectantur.

Quicquid in hominis mente vel est realitatis, vel esse potest, *per hyp. 1.* a DEO est, *per ax. 1. & 2.* ad DEVM, propter DEVM omne referendum. A se cum nihil sit *per hyp. 1. v. ax. 3.* congruum est, ut tamquam a se & propter se nihil determinet. DEI constans placitum *per hyp. 11.* cogitationes hominis, quam his dedit naturae, semper esse congruas vult. Congruae non sunt, quoties tamquam a se aut propter se aliquid determinant. Ejusmodi determinatione humana mens majorem sibi arrogat potentiam, atque in se cognoscere potest, *per d. hyp.* Maius sui opus esse, quam DEI. Nihil unquam studet DEO anteferre. Comparat absurditas haec in quavis mali specie *per hyp. 7.* ipsum malum *per def. 5.* E. si hominis mens, quod tenetur, suae naturae congrua esse velit, nec adversari DEI placito, cogitationes ejus numquam, quod turpe &c. Q. E. D.

Demonstratio II.

Cogitationes DEI opus, *vi hyp. 1.* Ita cum his versandum, ut DEO placere possit *per ax. 4.* Numquam placebit summae Sanctitati opus suum, in quo suae Benignitatis munera posuit, detrudi in statum ipso nihilo deteriolem. Coniicit cogitationes eo suas, quae mens ad malum, quod percipit, se quoque determinat *per hyp. 7.* Prave ac turpiter se se determinans determinationi bonae locum intercipit, DEI opus impedit. Ut minus in ipsa DEVS operetur, causa est. Displicet Creatori tanta absurditas *per hyp. 1.* Aliquando cogitationes *juxta hyp. 7.* sociae molis brutae motibus plus indulgent, quam DEO suo. Ut illi belle sit, terreno pulvere
B 1 plus

plus, quam mente gaudent perfectissima. Vt per hyp 4 & 7. brevissimae levissimaeque voluptatis fallaci ludantur larva, Deum laedunt. Absurdo omnia ac per verso affectu *juxta 1 ax.* Ita cogitando se sibi homo scopum sistit, cum DEVM habere oporteret unicum, abominanda apotheosi. Consilio per *ax. 4.* detestabili se ipsam mens, mentis sanctissimae quae debebat esse sedes, turpia cogitando, foede conspurcat. DEO cogitationes mentis intime pernoscenti *ex hyp. 1.* opus hoc suum turpiter adeo depravatam non displicere neutiquam potest. DEO displicere summa infelicitas. *per ax. 6.* Ne in hanc umquam infelicitatem mens humana incurrat, necesse est, cogitationes ejus numquam, quod turpe sit, complectantur. Q. E. D.

PROPOSITIO V.

Cogitationes cum aliis communicandae.

Quod ex sui potest idea mens conjicere, deprehendit extra se mentes alias suis unitas corporibus. socios, inter quos versetur, sibi similes *per hyp. 4.* Omnes DEI opera *juxta hyp. 1.* propter DEVM affectu, quo par est, prosequendi *per ax. 1.* Non minori quidem, atque se ipsam mens amare possit. non magis ipsa, quam caeteri, DEI opus. *Vi ax. 3. & 4.* perfectiones illis debitae oportet asserantur. *E. per hyp. 5.* sociorum mentes DEI gloriae, ipsarumve salutis propriae educandae erunt, atque edocendae. Vt scientiarum veritate & bonitatis regulas sibi necessarias pernoscere possint, ab erroribus liberandae & praejudiciis. Illas ergo ad claram veritatis perceptionem, spontaneam promptamque bonitatis determinationem, quantum licet, disponet mens suarum perfectionum magis conscia & particeps. Atque cum *per ax. 7.* eo majus obtineri possit bonum, quo pluribus accedit mentibus sua perfectio, quotquot se-

ri potest, necesse est, veritatis bonitatisque communicet the-
sauros. Aliter hoc numquam praestabit, nisi communi-
cando cogitationes suas, iis quidem signis, quibus alligare has
inter homines conventum est. E. cum ad illud obstrictam
fese cognoscat hominis mens, tenebitur ad hoc quoque. Q.
E. D.

PROPOSITIO VI.

Cogitationum communicatio circumspecta semper esse, ali- quando intermitti debet.

DEVS summum Bonum *vi def. 1.* Hujus summo affe-
ctu prosequendi *per ax. 1.* operibus aliis, hominibus praeser-
tim, suus debetur amor & amoris decens declaratio. Juxta
istud, quod Propositio praecedens V. collegit, numquam e-
rit haec rectior, ac si cogitationum communicatione alia-
rum mentiū perfectio promoveatur. Ut possit promoveri
mēs ejus rei studiosa studiose provideat necesse est, per ea, quae
hyp. 5. & 6. continentur. Mens menti medicinam allatura medi-
ci imitabitur prudentiam, non quod vis medicamen cuius ac-
gro quovis tempore propinantis. Debiliori mentis indoli ob-
est confestim oblata rei abstrusae, utilissimae licet, subtilitas.
Menti graviori quodam affectuum symptomate correptae,
quod recta porrigitur, durante paroxysmo, pharmacum,
sinistra corripit venenum. DEI honor, hominis salus, su-
prema lex *vi hyp. 5.* scripta cogitationum quoque commu-
nicationi. Sceleratissimorum hominum nefanda facino-
ra atque technas, turpitudinis cujusdā rarioris, ignotae vulgo
scelus cum abominatione aliquando percipit mens bona. Si
communicarit promiscue cogitationes, possit oratio illabi in
animum ejus, qui, sceleris neglecta reprehensione, scelus i-
mitando sibi ipse noceat. Medicum cogitationes suas cum

B 3

aegr o

aegro non fecisse communes, hujus saepe sanitati profuit. Utile fuit innumeris vicibus, ignorasse alterum, quae alter noverat. E. Cogitationes aliquando alteri celandae. Et, cum cogitationum communicatio circumspeda semper esse debeat, aliquando intermittenda tamen est. Q. E. D.

PROPOSITIO VII.

Cogitationibus quibusdam prae reliquis facilius & promptius formandis assuetam esse mentem oportet.

Mentem humanam opus suum, quibus constituit, constanter vult exornari perfectionibus. Mens perfectissima *per hyp. 1.* Acquirat hasce decenti ad verum bonumque determinatione *per hyp. 3.* Ita sese determinat, quando a se & propter se nihil, propter DEVM omnia expetit. Expetit hoc modo, dum rite cogitat esse se a se ac per se nihil, a DEO suam realitatem habere omnem *vi hyp. 1.* DEO se totam deberi, DEI opus benignissimi, justissimi, potentissimi: in cuius semper conspectu, ut placere possit Creatori, versandum sit *per ax. 4.* Terrestria, inter quae haeret, DEO, DEIque amori numquam anteferenda, hoc infinitis modis inferiora *vi ax. 1.* Non esse haec nisi extensione, extensionisque divisaevariam dispositionem ac compositionem, cogitationi cuilibet creatae, nedum perfectissimae longissime postponenda *per hyp. 3.* Esse ipsa se *per hyp. 4.* cum corpore fragili junctam commoratione ejusmodi, quae integra ad aeternitatem collata ne momenti vicem ferat, quovis tamen instanti forte momento finienda. Ejus adeoque amori, ob levem blandae titillationis motum, non ultra, quam decet, indulgendum esse *per ax. 1.* E. ut decens esse possit mentis determinatio, debitis mens ex-
plet

pleri perfectionibus, has oportet cogitationes foveat, liberalitatis Divinae gratiosa dona. Et vero *per hyp. 3.* non nisi successive suarum cogitationum conscia redditur. Motibus sui corporis, huiusque occasione *juxta hyp. 6. & 7.* ad malum & imperfectiones suae naturae incongruas prolabi potest. Ut ne delabatur eo, cogitationes illas suae perfectioni acquirendae utilissimas, quod ipsi licet *per hyp. 2.* prae caeteris sibi familiares reddat. E. ne Creatoris adversetur placito, cogitationibus quibusdam facilius &c.

PROPOSITIO VIII.

Cogitationibus mens hominis peccare, & poenam mereri potest.

Mentis quae composita rite judicia colligunt sibi observanda esse, DEI leges sunt. *vi hyp. 3.* Quod aliter sese habet, atque is voluit, ipse placitis suis constantissimus *per hyp. 1.* improbat, quodque improbet signis superioribus commo- stratur. Cogitationibus, quod turpe sit, numquam esse complectendum colligit *Prop. IV.* rationis rectae innitendo principis. Et vero cujus v. c. mens propter res a se feliciter gestas ambitiose cogitando sibi ablanditur, delabitur ad inane absurditatis magnae figmentum, esse se aliquid a se atque posse suis quiddam viribus. Contra, quam debebat *per hyp. 1.* quae nihil a se sit, nihil possit. Dum aliter de se cogitat, quam DEVS voluit, sibi quoddam vendicando regimen, aliquid tribuendo virium, DEVM rectorem negat ac in se principium esse. Quaeque mens explendae libidinis suae, alienis bonis insidias, evitandae tantum poenae aut commodi ac quirendi causa, probitatem meditatur, cum DEVM habere debuisset unicum, DEI loco semet scelere scopum faciendo negat DEVM. Cogitat vero adhuc dum, & cogitationibus sic turpissima comprahendit. A DEI Sanctitate omnis haec impuritas *per hyp. 1. & 7.* alienissima, eique invisam quam maxime.

ximae .At, qvod DEI placito adversatur, DEI iram mereri ac poenam potest *vi hyp. i. E. Cogitationes &c. Q. E. D.*

COROLLARIUM.

Saepius mens humana determinatur ad cogitandum turpia, quamvis moraliter ipsa malit. Succumbit toties corporis sui motibus. Qvod DEI, malum omne averfantis, sanctitas ac justitia offendatur eo modo, clare perspicit Philosophia. Vndenam vero illa monstrositas, ut invitam quoque mentem turpitude ac malum derepente occupet, ut mentem nobilissimae naturae ignobiliores corporis motus vincere aliquando possint, nondum perspicit. Neque media invenit certa laesam DEI Majestatem rite placandi. Deficit heic Philosophia. Defectus cognitio summa ejus perfectio, praecipuus Philosophiae fructus. Judice pariter acutissimo VIRO, DN. PLACCIO *in Tr. pecul. d Fructu Praecip. Phil. Moral.*

COROLLARIA.

1. A Cogitatione mundus pendet, &, quae in mundo est felicitas ac infelicitas omnis, a cogitationibus.
2. Faciunt cogitationes, ut hominis mens ipsa sibi sit incomprehensibilis.
3. Cogitationibus quando nihil clausum esse possit, humana mens, angustum habitans corpusculum, in angusto non habitat.
4. Cogitationibus velle lucra facere, vulgi ore ridetur; Maximum tamen, quod homini obtingere potest, lucrum, non nisi cogitationibus acquiritur.
5. Cogitationibus, non arca teneri possunt, quae verae sunt ac summae divitiae.
6. Cogitationibus rite habentibus sese nihil magnum est, praeter unam Cogitationem.
7. Cogitationi, quae perfectissima esse debeat, reru futuraru praescientia tribui nequit, absque imperfectionis nota.
8. Nec ergo DEO perfectissime cognoscenti omnia asfingetur praescientia, quae proprie sic dicatur.
9. Vni tantum Cogitationi quod bonum esse videtur, vere bonum est.

Aeterno Cogitationum Autori Aeterna Gloria!

Propo Cogitationes h quod turpe

Quicquid in hominis m
test, per hyp. 1. a DEO est, per
DEVM omne referendum.
3. congruum est, ut tam quan
net. DEI constans placitur
nis, quam his dedit natura
Congruae non sunt, quoties
quid determinant. Ejusm
mens majorem sibi arrogat p
potest, per d. hyp. Ma vult sui
studet DEO anteferre. Col
mali specie per hyp. 7. ipsum
mens, quod tenetur, suae na
versari DEI placito, cogitati
&c. Q. E. D.

Demon

Cogitationes DEI opu
dum, ut DEO placere possit
summae Sanctitati opus suu
nera posuit, detrudi in statu
jicit cogitationes eo suas, qu
pit, se quoque determinat pe
se determinans determinati
opus impedit. Ut minus in
Displicet Creatori tanta ab
cogitationes juxta hyp. 7. soci
dulgent, quam DEO suo.

umquam,
lectantur.

litatis, vel esse po
DEVM, propter
sit per hyp. 1. vi. ax.
r se nihil determi
ogitationes homi
le congruas vult.
aut propter se ali
atione humana.
e in se cognoscere
a DEI. Nihil un
itashaec in quavis
5. E. si hominis
esse velit, nec ad
quam, quod turpe

ta cum his versan
umquam placebit
Benignitatis mu
leteriore. Con
alum, quod perci
ave ac turpiter se
um intercept, DEI
peretur, causa est.
p. 1. Aliquando
e motibus plus in
t, terreno pulvere
plus

